

V čom spočíva šťastie ?

Boh chce, aby sme boli šťastní. O aké šťastie tu vlastne ide? Ide o šťastie, ktoré sa nám dáva zadarmo. Nedá sa dosiahnuť ani dobrými skutkami alebo obetami, dokonca toto šťastie nie je plodom ani nášho nadľudského úsilia. Je výhradne Božím darom. Podľa evanjelia šťastím je to, keď sme sa stali Božími deťmi, dedičmi a Božími miláčikmi. Toto pozvanie od Boha sa týka všetkých, zarmútených, úbohých a prenasledovaných. Nikto nie je vylúčený. Šťastie sa ponúka všetkým.

Poznal som istú staršiu pani, ktorá už nemala ani svoju vlastnú rodinu a peniaze jej len tak-tak postačovali, aby mohla dôstojne prežiť vo svojom byte. Mohli by sme si v tejto chvíli pomyslieť: niekto bezvýznamný; niekto, koho by som si vôbec nevšimol, kto odišiel bez povšimnutia; niekto, na koho už dávno všetci zabudli. Napriek tomu v deň jej pohrebu bol kostol preplnený. Všetci, ktorí ju poznali, sa v nej nezmýlili. Niekedy ju navštevovali, ale ani ona sama sa nikdy nevnucovala. Ale jej diskretnosť skrývala veľa nežnosti a pozornosti. Konala malé služby, vedela načúvať alebo dokonca potešiť; a bola pripravená dať chudobnejším od seba, aj to málo, čo mala. Prišlo sa s ňou rozlúčiť veľa skromných ľudí, akou bola ona sama. Ale prišli i mnohí „vážení“, ktorí boli hlboko zasiahnutí tou jej chudobou ducha, ktorú postupne odmietli, aby si mohli vytvoriť svoje miesto v spoločnosti.

Dnes je pre mnohých ľudí tým najvýznamnejším cieľom dosiahnuť čo najvyššie spoločenské postavenie. Ale k tomu sú potrebné peniaze, hodnotná práca, zodpovedná funkcia, vplyv ... Toto sa predsa nedá dosiahnuť bez osobného nasadenia, hrdosti, lásky k sebe a vo všeobecnosti povedané, tento spoločenský výstup rastie vzhľadom k sile a slabí, menej nadaní alebo smoliari, tí nie sú spoločnosťou prijatí.

V 7. storočí pred Kristom asýrske nájazdy ohrozili judské kráľovstvo: judskí králi sa taktiež postupne vzdávali od Pána, aby si zaistili svoju politickú moc zväzkami, ktoré sa nakoniec obrátili proti nim. Prorok Sofoniáš vtedy ohlásil, že Boh ochráni predovšetkým pokorných, ktorí hľadajú spravodlivosť. V dobe apoštola Pavla bol Korint veľkým obchodným prí-

tavom s veľmi rôznorodým obyvateľstvom. Konvertitmi (obrátencami) sa vtedy väčšinou stávali iba obyčajní ľudia a otroci. A boli to práve oni, ktorí svojim spôsobom boli poverení prežívaním viery v Ježiša Krista zvestovať Božie kráľovstvo. Kráľovstvo z ničoho, pretože nemá ani územie, ani hranice, ani vojsko ... Ale kráľovstvo, ktoré je všade tam, kde Pán ospravedlnil utláčaných, odviazal putá väzneným, pozdvihol preťažených, dal chlieb hladným, ako sa to uvádza v žalmoch.

Ježiš na hore potvrdzuje túto predtuchu: Božie kráľovstvo patrí chudobným v duchu, tichým, hladujúcim a smädným po spravodlivosti, milosrdným, ľuďom čistého srdca, nositeľom pokoja a prenasledovaným.

Tieto slová, ktoré boli vyslovené pred dvetisíc rokmi nás akosi znepokojujú ešte dnes. Nevyzerajú skôr ako nejaká útopia, ktorá je nezlučiteľná s obmedzeniami našej modernej spoločnosti, so súčasným ideálom bohatstva, úspechu a spoločenského uznania? Či sa dá ešte viac bojovať za spravodlivosť, keď lipneme na svojich podpriemerných zásadách? Či sa ešte dá byť tichí, keď túžime v zúrivej konkurencii, po lepšie zaplatenej alebo hodnotnejšej práci? Môžeme byť azda ešte nositeľmi pokoja, keď vlastnime svoje istoty a hotové myšlienky o všetkom, čo nám príde do cesty?

A zatiaľ si myslíme: chudoba srdca, o ktorej Ježiš hovoril, nespočíva v materiálnych podmienkach, ale v duchovnom stave. Nie je cieľom k dosiahnutiu, ale skôr prostriedkom, nerozlučnou podmienkou, aby sme mohli mať účasť na Božom kráľovstve. Ako ten, kto nemá nič, a tým sa nemusí starať o ochranu svojho majetku, chudobný v duchu, oslobodený od všetkých túžob po majetku alebo moci, čím sa môže otvoriť pre ostatných bez vedľajších úmyslov, a tak sa spolieha skôr na Boha, ako na svoje vlastné sily, aby dal zmysel svojmu životu.

Skúsme teda oslobodzovať toto naše srdce od všetkého, čím je zaťažené. Dôverujeme nášmu Otcovi, aby sme mohli odhaliť v sebe, ale aj okolo nás tajomstvo Božieho kráľovstva, ktoré nám bolo zvestované.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

Lurdy

R.: Budem ti hrať pred tvárou anjelov.

1. Chcem ťa, Pane, oslavovať celým srdcom, že si vypočul slová mojich úst.
2. Budem ti hrať pred tvárou anjelov, vrhnem sa na tvár pred tvojím svätým chrámom.

- R.

3. Tvoje meno budem oslavovať, pretože si milosrdný a vemý a nadovšetko si zvelebil svoje meno a svoje prisľúbenia.
4. Vždy si ma vyslyšal, keď som ťa vzýval, a rozmnožil si vo mne odvahu.

- R.

5. Oslavovať ťa budú, Pane, všetci králi zeme, lebo počuli slová tvojich úst.
6. Budú ospevovať Pánove cesty, lebo veľká je Pánova sláva.

- R.

7. Zachráni ma tvoja pravica. Pán za mňa dielo dokončí.
8. Pane, tvoje milosrdenstvo je večné; neopušť dielo svojich rúk.

- R.

Na tvoje slovo...

Dobre to poznáme: sú dni, keď stretáme, koho potrebujeme, dovoláme sa na prvýkrát, vybavíme hneď, čo treba; všetko ide „ako po masle“... A sú iné, keď sa napriek snahe nedarí. Akoby sme stratili rytmus a nemohli sa znova doladiť. Autobus nám ujde pred nosom, druhý spoj vypadne, dohodnutú schôdzku na poslednú chvíľu odvolajú... Prečo je to tak? „Duchovný život znamená naučiť sa rozpoznávať myšlienky a hnutia srdca“ - hovorí výstižná definícia otcov púšte. Duchovný život spočíva v častom kladení si otázky „prečo?“. Zistíme napríklad, že ak si nenájdeme päť minút na rannú modlitbu, práve päť minút nám bude celý deň chýbať. No zistíme aj to, že zmysel má aj to, keď sa veci nedaria. Niektorí vám napríklad „ukradne“ výťah, keď je už najvyšší čas pohnúť sa z domu. Koho by nezaliala vlna nervozity? Duchovný prístup radí dať si otázku: Prečo mi Boh vytvoril tieto chvíle čakania? Nič som si doma nezabudol? Ani úmysel, s ktorým vychádzam do pracovného dňa? Koľkokrát pár „stratených“ sekúnd ušetrí celé hodiny času.

V evanjeliu dnešnej nedele Ježiš vyučuje. Patrí to k základným prvkom jeho poslania. Nestačí len liečiť neduhy tela i duše. Treba im aj predchádzať, vysvetľovať, čo je správne, aby sa potom každý slobodne a správne rozhodol. Ježiš používa aj učebné pomôcky. Keď ho pre veľký zástup nepočuť, vyberá si loďku - a nie náhodou práve Petrovu -, aby ho bolo dobre vidieť i počuť. Vodná hladina, ktorá dobre odráža hlas, bola prvým masmédiom v službe evanjelizácie. A za výkladom Ježiš pripája aj príklad. Priamo z loďky, na ktorej sedí v póze učiteľa. Nečakane vydá pokyn na rybolov, ktorý je proti každej logike. Obracia sa na Petra, i keď sa do činnosti zapájajú aj ostatní. Aj tým Ježiš učí. Učí, že v Cirkvi nám oznamuje svoju vôľu cez Petra. No učí najmä to, čo to znamená konať v sile jeho slova, v poslušnosti jeho slovu. Peter jasne povie logické námietky, ale vzápätí zapojí vieru: „Ale na tvoje slovo spustím sieť.“ Bola to silná lekcija. Božie kráľovstvo, cirkevné, ale aj osobné či rodinné podujatia opravdivo rastú v sile Božieho slova. To, že sa neraz nedarí je výzva klásť si otázku, či nepostupujeme len podľa ľudských predstáv, podľa pravidiel manažmentu či mediálnej psychológie. Aj tie treba zapojiť, ale nie zbožstvom. Boh často práve neúspechom vedie k objaveniu úspešných riešení. Zatiahnuť na hĺbku - biblicky do ríše zla - znamená neuzatvárať sa medzi svojimi, ale s odvahou vstúpiť aj do zdanlivo veľmi bezbožného a odmietavého prostredia. A aby sme si apoštolský rybolov nepredstavovali ako predvolebný lov hlasov, treba upresniť, že pôvodina tu používa slovíčko znamenajúce skôr zachytiť, v Biblii používané na označenie tých, čo boli v boji zachránení od smrti a ponechaní nažive. Uloviť teda znamená vytrhnúť z hĺbín smrti a zachrániť pre život. Ak sa nám to nedarí, je to výzva položiť si otázku, či konáme v sile Božieho slova a k čomu nás práve podnecuje.

Marián Gavenda

Učme sa spoločne správne modliť a spievať

Od dnešnej nedele, sa budeme po obidvoch sv. omšiach spoločne učiť spievať „Anjel Pána.“

Láska a vernosť

Vernosť znamená zostať dušou, zmyslami i srdcom aj v tých najťažších chvíľach spolu. Čo znamená vernosť, to sa dozvieme, keď vydržíte, aj keby ste museli prejsť tmavým tunelom.

Mnohí sa domnievajú, že láska sa dá oddeliť od vernosti. Každý však vo svojom vlastnom živote zistí, že láska bez vernosti má nešťastný koniec. Človek by sa mal zamyslieť nad tým, čo všetko sa pri tom rúca.

Nevera je nebezpečný módný trend. Podporuje proces delenia tých najužších a najprirodzenejších životných spojení. Láska a vernosť sú plodmi stromu, ktorý sa niekedy podobá krížu. Lásku a vernosť treba pestovať. Dozrievajú len pomaly na slniečku i v daždi, v búrke i vo vetre. Ale keď dozrejú, spoločný život sa vďaka nim stáva sviatkom

Láska a vernosť sú kľúčmi od domu, v ktorom si šťastný a v bezpečí, kde pre teba tlčie vrúcne srdce, a kde na teba čaká otvorené náručie.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 5.týždni cezročného obdobia (C)

8.II. pondelok

17.00 Za + Alexandra

9.II. utorok

17.00 Za + Michala a Irenu Širokých a dcéru Antóniu

10.II. streda

17.00 Za + Vincenta a Apolóniu Radakovičových a syna Vincenta

11.II. štvrtok

17.00 Za + Rudolfa Kosnáča a rodičov

12.II. piatok

17.00 Za + Ferdinanda Granca, manželku a synov

13.II. sobota

8.00 Za + Helenu Ochabovú (1. výročie), manželka Rudolfa a rodičov

Upratovanie kostola č.d. 388 – 420

14.II. 6. Nedeľa v cezročnom období (C)

8.00 Za + vdp. dekana Jána Holeca

Lektori: Hrdlovičová, Strížová

9.15 Za farníkov

Lektori: Polakovič, Polakovičová

14.00 Modlitba sv. ruženka

14.30 Pobožnosť k Panne Márii Lurdskej

Liturgický kalendár

8.II. pondelok sv. Hieronym Emiliani, sv. Jozefina Bakhita, panna

9.II. utorok sv. Apolónia, mučenica

10.II. streda sv. Školastika, panna

11.II. štvrtok Preblahoslavená Panna Mária Lurdská

Dnes je Osemnásť svetový deň chorých

12.II. piatok sv. Eulália, panna a mučenica

13.II. sobota sv. Benignus, kňaz a mučeník

. Anjel *Dobrého spánku*

Mt 25,1J

Mnoho ľudí sa v súčasnosti trápi s nespavosťou. Niektorí jednoducho nemôžu zaspieť. Nevedia vypnúť, nevedia zabudnúť na svoje starosti a problémy. Iní okamžite zaspia, ale už okolo druhej ráno sa im končí noc. Prebúdajú sa a hnevá ich, že už nemôžu zaspieť. A tak sa prevaľujú z boka na bok a začínajú hútať. Znovu sa objaví šéf, ktorého sa boja, alebo ho neznášajú. Alebo sa im pred očami premietne nejaká skúška a oberie ich o spánok. S nespavosťou sa spája aj strach, že človek nebude pripravený na všedný deň, príde do práce nevyspatý a že raz už jednoducho nebude vládnuť ďalej. Kto celé roky trpí nespavosťou, nemá už nijaké rezervy. Život je nad jeho sily, a preto ochorie.

Iní zas stratili zdravý rytmus. Najradšej by si zamenili noc a deň. Ožívajú až večer. Takto pracujú hlboko do noci. Často je to výraz ich vlastnej dôležitosti. Stále majú pocit, že ešte majú toľko práce! Ešte predsa nemôžu ísť do postele! Považujú za dôkaz ich nenahraditeľnosti, keď spia iba štyri či päť hodín denne. Mnísi sa odjakživa usilovali o zdravý rytmus spánku a bdenia. Kto spí priveľa, je ospalý. Kto spí primálo, je nervózny a podráždený. Šíri okolo seba nepokoj a stres. Práve v našej dobe, v ktorej sa na prvé miesto kladie výkon a produktivita, by sme potrebovali silný hlas, ktorý by ľudí presviedčal, že spánok je zdravý a správny rytmus spánku a bdenia trvalo urobí dobre našej duši aj nášmu telu. Možno nám to naznačí práve anjel.

Ľudia sa odjakživa spoliehali na to, že ich anjeli sprevádzajú do spánku a že ich strážia, keď spia. V kostolnej večernej modlitbe prosíme Boha: „Pane, vstúp do tohto domu a nechaj svojich svätých anjelov prebývať v ňom. Nech nás chránia, aby sme mohli v pokoji odpočívať.“ Detská modlitba hovorí o štrnástich anjeloch, ktorí stoja okolo postele dieťaťa a dávajú pozor, aby mu neublížili medvede, hady a psy, ktoré sa objavujú v snoch. Anjel spánku nás ukolíše do spánku. Dieťa zaspí, keď sa cíti bezpečne v náručí matky. Spánok má niečo spoločné s materským lonom. Necháme sa padnúť do bezpečia materskej náruče Boha, do Božieho materského lona. Anjeli nás nechávajú pokojne zaspieť, a pritom zabudnúť na starosti a problémy. Kto chce bezpodmienečne zaspieť, tomu sa to nikdy nepodarí, pretože nevie vyhodiť starosti a problémy z hlavy. Zaspieť môže len ten, kto na seba zabudne, kto sa vzdá toho večného krúženia okolo seba, pretože vie, že je v bezpečí Božej materskej náruče.

Anjel dobrého spánku nad nami bdie, aby sme sa dobre vyspali. Ľudia, ktorí sa zvyčajne v noci často zobúdajú, niekedy ráno celí šťastní rozprávajú, že dobre spali celú noc, že sa cítia naozaj odpočinutí. Dobrý spánok považujú za dar. Potom hovoria, že im anjel umožnil dobre spať. Namiesto toho, aby sme neuroticky skúmali, či už sme dostatočne unavení na to, aby sme zaspali, namiesto toho, aby sme sa hnevali kvôli každému prebudeniu, mali by sme anjela dobrého spánku poprosiť, aby bol pri nás, aby nás ukolísal do spánku a aby ho strážil. A keď sa uprostred noci prebudíme, nemali by sme hútať nad tým, prečo sme sa zasa zobudili. Nemali by sme bojazlivo premýšľať nad tým, či zvládneme nároky nasledujúceho dňa. Radšej by sme sa mali modliť k anjelovi dobrého spánku. Možno nás prebudil vedome. Možno sme v priebehu dňa boli takí zamestnaní každodennými starosťami, že sme sa vôbec nedostali do kontaktu s našou dušou, a tak sme žili mimo seba a mimo Boha. Potom nám anjel pripomína, že máme aj iný rozmer, že aj duša v nás by chcela uplatniť svoje práva.

Anjel dobrého spánku príde k tebe každú noc bdieť nad tvojim spánkom. Nech k tebe vyšle aj anjelov snov, aby ti vo sne dali návod na usporiadanie života. Želám ti, aby nad tebou bdel anjel, čo ti umožní vždy vstávať odpočinutý.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobrý Ježišu, každá chvíľa, ktorú mi dávaš prežívať v mojom živote, je tvoj dar. Nie vždy si to uvedomujem a nie vždy na to myslím. Som rád, že si to môžem v túto chvíľu uvedomiť. Som rád, že mi darúvaš milosť vnímať túto chvíľu ako tvoj dar, osobitne ak ide o chvíľu, ktorú prežívam v tvojej eucharistickej prítomnosti. Veľbím Ťa, Ježišu, klaniam sa ti, ďakujem ti, odprosujem Ťa a klopem na dvere tvojej prítomnosti v Chlebe života: Pane, Pane, otvor nám.

Ježišu, chcem sa modliť slovami evanjeliového podobenstva o múdrych a nemúdrych pannách. O čom mi hovoríš týmto podobenstvom? Čomu ma učíš? Na čo ma upriamuješ? Pred čím ma chrániš?

Podobenstvo si vyzožíval aj pre nás, nielen pre svojich súčasníkov, a ono zostáva stále platné a živé. Preniká do hĺbky našej duše, vyslobodzuje nás z našej nemúdrosti.

Ježišu, čo bolo a je nemúdroťou panien a čo nemúdroťou môjho života?

Nevzali si so sebou dostatok oleja. Nebrali život vážne. Určite sa tým nemyslí, že boli smutné alebo príliš veselé. Jednoducho zaujali k životu ľahostajný postoj. Nezáležalo im na živote. Ježišu, mohol by som povedať, že mi pripomínajú študentov, ktorí sa celý rok neučia, a na skúške sa dožadujú, aby im uznali štúdiá. Pripomínajú mi rodičov, ktorí sa o svoje deti celý život nestarajú, nevychovávali ich, a potom sú prekvapení z toho, ako ich deti žijú, ako sa im deti uzatvárajú a zamkávajú pred nimi dvere svojej lásky.

Ježišu, učíš ma, akou nemúdroťou je žiť svoj život bez toho, aby sme stáli o to, o čo v živote ide. Učíš ma, akou nemúdroťou je po celý život Ťa nebrať do úvahy, nepočítať s tebou, nezaujímať sa o teba, byť k tebe ľahostajný.

Učíš ma, akou nemúdroťou je nemilovať Ťa, žiť svoj život bez lásky, lebo napokon všetko pominie, len láska nie.

Pane Ježišu, učíš ma, akou nemúdroťou v mojom živote je nepočítať s tým, že žiť treba večne. Akou nemúdroťou je zastaviť sa pri bráne smrti, a neočakávať a nestarať sa o olej večnej lásky.

Dobrý Ježišu,

aj ja ti raz budem klopať na dvere nového Neba a novej Zeme, na dvere tvojho neba a volať: Pane, Pane, otvor mi!

Budem ti môcť ísť v ústrety so svojím srdcom a životom, ktoré horia ohňom tvojej lásky? Alebo to bude, Ježišu, tak, že ty sám mi povieš: Ešte dnes budeš so mnou. v mojom kráľovstve? Ty sám mi povieš: Poď, sluha verný a dobrý, do kráľovstva svojho Pána? Alebo sa sám ocitnem medzi tými, ktorým adresuješ svoje slová: Poďte, požehnaní môjho Otca, do kráľovstva, ktoré je vám pripravené od stvorenia sveta?

Môžeš mi, Ježišu, už teraz povedať ako svojim apoštolom: Radujte sa z toho, že sú vaše mená zapísané v nebi?

Ježišu, budem patriť k tým, ktorí prídu k dverám tvojho kráľovstva, zaklopú a ty im hneď otvoríš a budeš ich obsluhovať? Alebo mi budeš musieť povedať:

Nepoznáš Ťa, odíď so svojou nepravosťou?

Ježišu, prichádzam k tebe a prosím: Pane, Pane, otvor nám.

Otvor nám všetkým oči mysle, aby sme poznali, k akej nádeji nás povolávaš.

Otvor nám zmysel tvojho slova, keď k nám hovoríš:

Bedlite a modlite sa, lebo nevíete ani dňa, ani hodiny.

Otvor dvere našej viery, aby sme svojimi skutkami už teraz oslavovali teba a tvojho Otca, ktorý je na nebesiach.

Otvor nám dvere nášho srdca, aby sme sa milovali navzájom láskou, akou nás miluješ ty, lebo iba tak nás môžu ostatní spoznať, že sme tvoji a ty si náš.

Otvor nám dvere našej nádeje, aby nejestvovalo nič v našom živote, čo by nás dokázalo odlúčiť od teba.

Otvor nám dvere našich vzájomných vzťahov, aby sa všetko medzi nami dialo v láske, aby sme boli milosrdní a tak dosvedčili tvoje milosrdenstvo, aby sme odpúšťali a tak dosiahli odpustenie, aby sme nesúdili a neboli odsúdení, aby sme neodsudzovali a neboli odsudzovaní, aby sme milovali a boli tebou milovaní, aby sme si navzájom slúžili a patrili k tým, ktorým budeš raz ty sám slúžiť.

Otvor naše oči, aby sme ťa spoznali vždy, keď slávime Eucharistiu, vždy, keď sýtíme hladného, navštevujeme chorých, keď robíme dobro druhým.

Otvor naše uši, aby sme ťa počuli tak, aby nám mohli horieť srdcia.

Otvor naše ruky, aby vedeli dávať a prijímať s láskou.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

KEDY JE DOMA NAJLEPŠIE? Raz v nedeľu ráno som sa zobudila na lahodnú vôňu, ktorá sa šírila z kuchyne. Naši dvaja malí synovia už boli hore a usilovne pomáhali manželovi s prípravou raňajok. Šlo im to tak krásne! Nebadane som nazrela dnu. Myslela som si, že si ma nevšimnú, ale opak bol pravdou. Svojou prácou boli veľmi nadšení. Sadla som si manželovi na kolená, objala ho a dala mu bozk za to, že mi pripravil také nádherné prekvapenie.

V ten istý deň sme sa s manželom na niečom nevedeli dohodnúť. Zavreli sme sa do spálne a nasledovala ostrá výmena názorov. Zrazu sa dvere otvorili. Stál v nich náš štvorročný syn Jakub. Stíchli sme. Zostal stáť vo dverách a povedal: „Mami, skús si spomenúť, ako ti bolo, keď si ráno sedela ockovi na kolenách. Mne bolo oveľa lepšie, ako keď sa teraz hádate!“

Keď sa rodičia majú radi, deťom je s nimi krásne. Keď sa však hádajú, deťom je doma zle. Podobne je to aj s deťmi. Keď sa majú rady, rodičia sú šťastní. A naopak, keď sú medzi nimi hádky, rodičom je smutno.

Domov je dielo prekrásne a preťažké zároveň.

A každodenné.

Miroslav Horniček

Lectio divina Rybári ľudí

Lk 5,1-11

¹Raz, keď stál pri Genezaretskom jazere, tlačil sa k nemu zástup, aby počúval Božie slovo. ²Vtedy videl pri brehu stáť dve loďky. Rybári z nich vystúpili a prali si siete. ³Ježiš vstúpil do jednej loďky, ktorá patrila Šimonovi, a požiadal ho, aby trochu odrazil od brehu. Potom si sadol a z loďky učil zástupy. ⁴Keď dokončil, povedal Šimonovi: Zatiahni na hlbinu a spust' siete na lov. ⁵Šimon mu odpovedal: Učiteľ, celú noc sme sa namáhali a nič sme nechytili, ale na tvoje slovo spustíme siete. ⁶Len čo tak urobili, chytili veľké množstvo rýb, až sa im trhali siete. ⁷Preto dali znamenie spoločníkom z druhej loďky, aby im prišli pomôcť. Tí prišli a naplnili obe loďky tak, že sa až ponárali. ⁸Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal: Pane, odíď odo mňa, lebo som hriešny človek. ⁹Jeho aj ostatných sa totiž zmocnila hrôza nad úlovkom rýb. ¹⁰Zhrozili sa aj Jakub a Ján, Zebedejovi synovia, ktorí boli Šimonovými spoločníkmi. Nato povedal Ježiš Šimonovi: Neboj sa, odtiaľ budeš loviť

ľudí. ¹¹Keď loďky prirazili k brehu, zanechali všetko a šli za ním.

Ďalšie čítania: Iz 6,1-8; Ž 138,1-5.7-8; 1Kor IS.1-11

1 ČÍTANIE:

Toto je veľmi známy príbeh, ale aj keď ho čítame po stýkrát, stále sa nám môže stať, že nenájdeme a neodhalíme podstatu nadprirodzenej udalosti, ktorú opisuje Lukáš. Evanjelista nás v ňom pozýva, aby sme sa stali svedkami zázraku a taktiež volania prvých troch učeníkov do služby.

Zástupy už vtedy nasledovali Ježiša a počúvali jeho učenie Svätého písma. Čo videli v Ježišovi? Bol Ježiš niečím viac ako len obyčajným kazateľom? Alebo v ňom poznali Božieho zástupcu?

Keď sa Šimon stane svedkom zázraku chytania rýb, zrazu vidí Ježiša v novom svetle. Spoznáva Ježiša ako „Pána“ (verš 8) a cíti pred ním ľarchu svojej hriešnosti. V momente padá na kolená a prosí Ježiša, aby od neho odišiel. Prorok Izaiáš, keď sa mu zjavil Boh (Iz 6), reaguje podobným spôsobom.

Zdá sa, že Boh dal obidvom mužom neuskutočniteľnú úlohu. Ježiš hovorí Šimonovi, aby sa nebál, a potom mu hovorí, že má pre neho novú prácu - lovenie ľudí, nie rýb! V tejto fáze nám Lukáš neudáva viac podrobností, ale naznačuje, že je to Ježiš, kto zmení týchto pokorných rybárov na „rybárov ľudí“.

Šimon a jeho noví učeníci sú Ježišom uchvátení a odchádzajú s ním. Veriť v to, čo povedal Ježiš, je nevyhnutné preto, aby učeníci zostali s Ježišom po celý čas a naplnili svoje povolanie. Učeníci opustili siete, lode, živobytie, domy a rodiny a odchádzajú s Ježišom viesť úplne nový život.

2 MEDITÁCIA:

• Čo nám prezrádza Šimonova prvá reakcia na zázrak o tom, čo si Šimon myslel o osobe Ježiša?

- Už ste niekedy pocítili bremeno hriešnosti? Čo si myslíte, že od nás Boh očakáva, aby sme mu odpovedali v tomto momente? Čomu nás učí Šimonova odpoveď?
- Na to, aby sa Šimon, Jakub a Ján stali „rybármi ľudí“, museli stráviť čas s Ježišom a nasledovať ho. Čo to znamená v súčasnosti? Je každý kresťan povolaný byť „rybárom ľudí“? Ak áno, ako si môžeme od Ježiša vziať praktické poučenie v čase, ktorý s ním strávime?

3 MODLITBA:

Podakujeme sa za to, že môžeme vďaka Ježišovej smrti a vzkrieseniu poznať odpustenie hriechov. 1Jn 1,9 nás uisťuje, že „ak vyznáme svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti.“

Prosme Boha, aby nám pomohol zabudnúť na naše vlastné slabosti a aby nám dal vieru a odvahu nasledovať Ježiša a hovoriť o ňom ostatným.

4 KONTEMPLÁCIA:

Zamyslime sa nad Božou úplnou svätosťou. Pripojme sa k serafínom vo vyznávaní Božej svätosti a slávy.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistucespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku